

POZN. V textu je namísto sporného doménového jména a jakýchkoliv výrazů, podle kterých by bylo možno identifikovat strany sporu, užíváno *****.

ROZHODČÍ NÁLEZ

Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky

§ 16 Řádu pro řešení sporů o domény .cz (Řád .cz)

Případ č. 00015
Čas podání *****
Správce sporu Mgr. Tereza Bartošková

Žalující strana
Jméno / Název: *****

Oprávněný zástupce Žalující strany
Jméno / Název: *****

Žalovaná strana 1
Jméno / Název: *****

Žalovaná strana 2
Jméno / Název: *****

Sporné doménové jméno *****.CZ

Jiná právní řízení

Proti žalovanému podal žalobce již jednou žalobu k Rozhodčímu soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky - č.j. Rsp: *****, avšak tuto žalobu vzal zpět před prvním jednáním ve věci, z důvodu podle názoru klienta nepřiměřeného navýšení hodnoty sporu ze strany rozhodčího senátu. Vzhledem k tomu, že se změnila sazby poplatku za rozhodčí řízení, žalobce podává svou žalobu znovu.

Shrnutí rozhodčího nálezu

Shrnutí rozhodčího nálezu tvoří Přílohu 1

Faktická situace

Žalobní návrh byl u Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky (dále také jen „Rozhodčí soud“) podán dne *****.

Řízení ve věci bylo zahájeno dne ***** po zaplacení poplatku dne ***** ve výši 34.000 Kč.

Žalovaný číslo 1 podal žalobní odpověď nazvanou "Vyjádření k Žalobnímu návrhu" dne *****.

Jediný rozhodce byl jmenován dne *****. Protože jediný rozhodce jmenování přijal a učinil prohlášení o nezávislosti a nestrannosti, Rozhodčí soud vydal dne ***** oznámení o jmenování senátu (jediného rozhodce) a o předpokládaném termínu rozhodnutí.

Žalobce podal dne ***** "Žádost o rozšíření žaloby o dalšího žalovaného a žádost o změnu petitu". Rozhodčí soud vyhradil rozhodnutí na dobu po uplynutí lhůty stanovené v § 10 odst. 3 Řádu.

Dne ***** se žalovaný číslo 1 (dle také jen „žalovaný č. 1“) vyjádřil k podání právního zástupce žalobce ze dne *****. Žalovaný namítl, že vzhledem k jasně nabytým vlastnickým právům k doméně *****.cz ve vztahu k názvu společnosti ***** je čistě na zvážení jednatele, jakým způsobem s majetkem naloží a vznesl námitku nedostatku pravomoci (příslušnosti) tohoto Rozhodčího soudu.

Rozhodčí soud vydal dne ***** usnesení, kterým připustil přistoupení účastníka na straně žalovaného tak, že stávající žalovaný se označuje za žalovaného č. 1, takže další žalovaný, společnost ***** se sídlem ***** , jednající panem ***** , byl nadále označen za žalovaného č. 2, když oba žalovaní byli stranou žalovanou.

Spis byl jediným rozhodcem předložen předsednictvu Rozhodčího soudu k rozhodnutí o námitce nedostatku pravomoci (příslušnosti) vznesené žalovaným s tím, aby po rozhodnutí o vznesené námitce byl spis vrácen k dalšímu projednání věci, pokud předsednictvo Rozhodčího soudu dojde k závěru, že pravomoc (příslušnost) Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky je dána. Jediný rozhodce upozornil na lhůtu stanovenou v § 16 odst. 1 Řádu.cz.

Dne ***** byl žalovaný vyzván k zaplacení poplatku za projednání námítky ve výši 17.000,- Kč, ve smyslu § 3 odst. 1 pravidel o nákladech rozhodčího řízení, ve lhůtě do *****.

Dne ***** bylo vydáno usnesení, kterým byla žalovanému č. 2 poskytnuta možnost vyjádřit se k žalobnímu návrhu ve lhůtě 30 dnů, nejpozději dne ***** . Žalovaný č. 2 tuto možnost nevyužil.

Dne ***** bylo stranám oznámeno, že z důvodu poskytnutí lhůty pro vyjádření k žalobnímu návrhu druhému žalovanému se ve smyslu § 16 odst. 1 Řádu.cz prodlužuje lhůta pro vydání rozhodčího nálezu do *****.

Dne ***** vydalo předsednictvo Rozhodčího soudu usnesení, kterým bylo rozhodnuto, že námitka nedostatku pravomoci (příslušnosti) Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR vznesená prvním žalovaným se zamítá, že poplatek za námitku nedostatku pravomoci (příslušnosti) ve výši 17.000,- Kč jde k tíži žalovaného č. 1 a že se spis vrací jedinému rozhodci k dalšímu řízení.

Dne ***** sdělil ***** , jednatel společnosti ***** , Rozhodčímu soudu, že vlastnická práva k doméně *****.cz byla dne ***** převedena na společnost ***** jakožto původního vlastníka. Současně zopakoval svoji žalobní odpověď, kterou předložil v příloze podání.

Dne ***** žalobce navrhl změnu petitu tak, že se domáhal vydání rozhodčího nálezu tohoto znění:

"Žalovaný č. 1 a žalovaný č. 2 je povinen zdržet se užívání doménového jména *****.cz, žalovaný číslo 1 je povinen převést doménové jméno *****.cz na žalobce tak, že žalobce bude zapsán jako nový držitel tohoto nového jména u doménového jména v centrálním registru doménových jmen vedeném CZ.NIC z.s.p.o. do 3 dnů od právní moci tohoto nálezu, žalovaný č. 1 je povinen uhradit žalobci náklady rozhodčího řízení do 15 dnů od právní moci tohoto nálezu".

Dne ***** doručil Rozhodčí soud usnesení předsednictva Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR ze dne ***** stranám.

Rozhodčí soud změnu petitu připustil ve smyslu § 107a odst. 2 o.s.ř podle § 14 Řádu ve spojení s § 30 zák. č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů usnesením ze dne *****.

Tvrzení stran

1. Žalující strana

Žalobce v žalobě uvedl následující.

Žalobce je součástí globální skupiny firem ***** , celosvětově známé globální sítě podnikající zejména v odvětví oděvů a oděvních doplňků, s mnoha miliony zákazníků po celém světě včetně České republiky.

Žalovaný je společností s ručením omezeným a zabývá se provozováním internetových obchodů. Od ***** byl jednatel žalovaného pan ***** držitelem domény „*****.cz“, která byla registrovaná u správce národní domény CZ, zájmového sdružení CZ.NIC z.s.p.o.

Dne ***** byla sporná doména převedena na společnost ***** , jejímž jednatelem a společníkem je pan ***** . Stalo se tak několik dnů po založení této společnosti (*****) a rovněž poté, co ***** začal komunikovat s panem ***** ve věci sporné domény.

Žalobce informoval jednatele žalovaného pana ***** o protiprávnosti držení sporné domény a požadoval převod domény opakovaně písemně i ústně s požadavkem převodu domény.

Pan ***** vždy podmiňoval převod domény velmi vysokou cenou anebo převod odmítal.

Historii registrace domény je možno zjistit prostřednictvím sdružení CZ.NIC z.s.p.o. Korespondence se sdružením je založena ve spisu tohoto Rozhodčího soudu pod Rsp ***** včetně potvrzení této korespondence žalovaným.

K této žalobě žalobce přiložil "pouze kopii poslední korespondence".

Žalobce je držitelem celé řady ochranných známek, obsahujících označení ***** a chráněných v mnoha zemích světa, včetně České republiky.

Reputace a proslulost značky ***** na území České republiky vznikla řadu let před registrací sporné domény. Značka ***** patří mezi nejznámější celosvětové značky vůbec. Žalobci není známo, že by žalovaný byl jeho zaměstnancem nebo obchodním partnerem. Žalobce neudělil žalovanému žádné právo k užívání označení ***** , které žalobce vlastní v České republice. Podle informací žalobce je sporná doména k datu podání

této žaloby využívána k odkazům na jiné webové stránky – *****.cz, *****.cz a *****.cz.

Žalobce založil pravomoc a příslušnost Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky vůči žalovanému na rozhodčí veřejné nabídce, obsažené v čl. 16 odst. 3 Pravidel registrace doménových jmen v doméně „.cz“. Pravidla registrace byla vydána sdružením CZ.NIC a obsahují pravidla pro registraci doménových jmen v doméně „.cz“. Každý žadatel o registraci je povinen odsouhlasit aktuální znění Pravidel registrace jako podmínku registrace doménového jména, jak vyplývá z čl. 2.2 Pravidel registrace. Žalobce akceptoval rozhodčí veřejnou nabídku podáním žaloby, čímž byla rozhodčí doložka uzavřena.

Žalobce byl názoru, že žalovaný nezaregistroval sporné doménové jméno v dobré víře. Sporné doménové jméno je shodné s ochrannými známkami žalobce a celosvětově známou značkou *****. ***** je fantazijní označení. Žalovaný věděl nebo musel vědět před registrací sporného doménového jména, že sporná doména obsahuje označení žalobce.

Žalovaný dál pokračuje v držení sporné domény, přestože byl opakovaně upozorněn na protiprávnost svého jednání. Žalovaný nemá žádná práva nebo právem chráněné zájmy ve vztahu ke spornému doménovému jménu. Žalovaný nezískal souhlas od žalobce k používání označení „*****“, ani není s žalobcem nijak jinak spojený. To, že firma žalovaného zní ***** , neznamená, že žalovaný má k označení ***** nějaká práva, neboť tato firma byla zjevně zapsána v nedobré víře s nekalými úmysly a proto platí, že „výkon práv v rozporu s dobrými mravy nepoživá právní ochrany.“ To, že k založení společnosti žalovaného a k převodu sporné domény na ni došlo až po výzvě panu ***** od společnosti ***** o sporné doméně, je dalším důkazem nekalého jednání pana *****. Je zřejmé, že firma ***** měla podle pana ***** poskytnout právní argument „oprávněnosti“ držení sporné domény. Pan ***** se pravděpodobně domnívá, že i takto primitivní a účelové jednání mu bude postačovat k úspěchu ve sporu. Jak je uvedeno výše, sporná doména je dlouhodobě v podstatě neaktivní, slouží pouze k odkazům na jiné webové stránky. WIPO, největší sudiště sporů o doménová jména na světě, vydalo řadu rozhodnutí ve sporech, kde se diskutovala právoplatnost registrace domén, shodných či zaměnitelných

s ochrannými známkami, pro neaktivní webové stránky (za mnoho rozhodnutí např. velmi často citované rozhodnutí ve sporu Testra Corporation v. Nuclear Marsmallows, D2000-0003). Konsensuální stanovisko rozhodců v těchto případech dle Přehledu WIPO o stanoviscích rozhodců ve vybraných otázkách UDRP (WIPO Panel Views on Selected UDRP Questions, dále jen „Přehled stanovisek WIPO“), vydaným WIPO (viz.wipo.int/amc/en/domains/search/overview/index.html) zní, že pasivita webové stránky neznamená obranu proti nekalosoutěžnímu jednání, naopak ukazuje na jednání v nedobré víře tehdy, pokud je webová stránka provozována pod doménou shodnou či zaměnitelnou s všeobecně známou ochrannou známkou (jako v našem případě) a pokud držitel nijak aktivně nereagoval na výzvu k převodu sporné domény na majitele práva k příslušnému označení. S ohledem na to, že žalovaný věděl o společnosti ***** a jejích službách a přesto si spornou doménu zaregistroval, považoval žalobce za prokázané, že si žalovaný tuto doménu registroval se spekulativními cíli, za účelem získání budoucího prospěchu. Je zřejmé, že žalovaný registrováním sporného doménového jména zjevně poškodil žalobce, protože ho připravil o možnost si tuto doménu, shodnou s chráněným označením žalobce, sám registrovat. Jedná se tedy o tzv. nekalou soutěž zabraňovací. To, že si žalobce nezaregistroval sporné doménové jméno dříve než žalovaný, není v tomto sporu relevantní. Žalobce je držitelem velikého množství doménových jmen, která obsahují ochranné známky žalobce, a spravuje tato doménová jména po celém světě a tedy nemůže ani nechce vždy zaregovat

v nejkratší možné lhůtě. To však ještě samozřejmě neznamená, že by třetí osoby měly právo využívat chráněná označení žalobce a domény, obsahující takto chráněná označení, si beztestně registrovat. Žalobce byl dále názoru, že se žalovaný dopustil porušení práv k ochranným známkám žalobce. Podle § 8 odst. 3 zákona o ochranných známkách a podle čl. 9 odst. 3 Nařízení Rady č. 94/40 nikdo nesmí bez souhlasu majitele ochranné známky užívat v obchodním styku označení, které je chráněno jako ochranná známka. Užíváním v obchodním styku se rozumí především nabídka nebo poskytování služeb pod tímto označením a dále užívání označení v obchodních listinách a v reklamě. Takovým zakázaným užíváním je avšak také užívání, které brání majiteli práv k příslušné ochranné známce tuto známku v obchodním styku užívat, což se zjevně děje v našem případě. Žalobce nemůže využívat spornou doménu „*****.cz“, tedy národní doménu určenou ze své povahy pro uživatele internetu v České republice, pro nabídku a poskytování svých internetových služeb v České republice. Žalovaný tedy zjevně porušuje rovněž známková práva žalobce. Jednání žalovaného je tedy nekalosoutěžním jednáním a porušením práv k ochranné známce žalobce.

Dne ***** byla sporná doména převedena z žalovaného na firmu ***** Jak žalovaný, tak firma ***** mají stejné majitele a stejného jednatele. Jde podle našeho názoru o zjevnou snahu mařit probíhající rozhodčí řízení převodem na firmu pod stejnou kontrolou jako původní žalovaný. Obě firmy jsou majetkově a personálně propojeny, jedná stejná osoba, jediný jednatel. Obě firmy se domnívaly se, že je lze ve vztahu ke sporné doméně považovat za quasi jediný subjekt. Z tohoto důvodu požádaly Rozhodčí senát o souhlas s rozšířením žaloby na dalšího žalovaného, firmu ***** , a s tím související změnu petitu. Rozhodčí soud změnu petitu připustil svým usnesením ze dne ***** a žaloby byla upravena takto: 1. Stávající žalovaný byl označen za žalovaného č. 1; 2. Připojil se další žalovaný, společnost ***** jednající panem ***** , ale označovaný za žalovaného č. 2; 3. Oba žalovaní se společně označují za žalovaného; 4. Část II oddílu „Faktické a právní důvody, na nichž je Žalobní návrh založen, byl doplněn o následující text: „Dne ***** byla sporná doména převedena z žalovaného na firmu ***** Jak žalovaný, tak firma ***** mají stejné majitele a stejného jednatele. Jde podle našeho názoru o zjevnou snahu mařit probíhající rozhodčí řízení převodem na firmu pod stejnou kontrolou jako původní žalovaný. Obě firmy jsou majetkově a personálně propojeny, jedná stejná osoba, jediný jednatel, pan ***** . Domníváme se, že je lze ve vztahu ke sporné doméně považovat za quasi jediný subjekt.“ 5. Nový upravený text žalobních nároků je následující: „Žalobce navrhuje, aby rozhodčí soud vydal tento n á l e z : Žalovaný č. 1 a Žalovaný č. 2 je povinen zdržet se užívání doménového jména „*****.cz“; Žalovaný č. 2 je povinen, do tří dnů od právní moci tohoto nálezu, převést doménové jméno „*****.cz“ na žalobce tak, že žalobce bude zapsán jako nový držitel tohoto doménového jména v centrálním registru doménových jmen vedeném CZ.NIC z.s.p.o.; Žalovaný č. 1 je povinen uhradit žalobci náklady rozhodčího řízení, a to do 15 dnů od právní moci tohoto nálezu.“ 6. Přílohy: - Kopie výpisu OR firmy ***** - Kopie aktuálního výpisu z databáze CZ.NIC.

Žalobce navrhl, aby Rozhodčí soud vydal nále z, že "žalovaný je povinen zdržet se užívání doménového jména „*****.cz“, že žalovaný je povinen převést doménové jméno „*****.cz“ na žalobce tak, že žalobce bude zapsán jako nový držitel tohoto doménového jména v centrálním registru doménových jmen vedeném CZ.NIC z.s.p.o., do tří dnů od právní moci rozhodčího nálezu a že žalovaný je povinen uhradit žalobci náklady rozhodčího řízení, a to do 15 dnů od právní moci tohoto nálezu."

2. Žalovaná strana

Žalovaný č. 1 v žalobní odpovědi namítl, že společnost *****, která v ***** legálně nabyla vlastnictví domény *****.cz ve vztahu k názvu společnosti, svého času z důvodu ochrany majetku rozhodla o převodu domény. Z uvedeného důvodu nebylo možné za společnost ***** zaslat jakékoliv vyjádření, jak bylo Rozhodčím soudem v této věci požadováno s tím, že je nutné kontaktovat nového vlastníka domény.

Žalovaný č. 1 zásadně namítl, že tento spor neřeší rozhodčí uskupení, doménová centra, ale nezávislé soudy České republiky a že na této skutečnosti nic nemění ani podmínky pro registraci .cz domén vydané sdružením CZ.NIC, neboť i ty se musí řídit platnými zákony České republiky. Žalobce uvedl, že se nebrání řešení sporu soudní cestou, jak by se z prodeje domény mohlo zdát, ale pouze před soudy České republiky, které se budou držet platných zákonů.

Podle žalovaného č. 1 bylo "k jasně nabytým vlastnickým právům k doméně *****.cz ve vztahu k názvu společnosti ***** (...) čistě na zvážení jednatele, jakým způsobem s majetkem naloží" a že proto do vyjádření k žalobnímu návrhu ze dne ***** uvedl, že převod domény byl učiněn z důvodu ochrany majetku společnosti, neboť "trvá na řešení sporu soudní cestou před obecnými soudy České republiky". Tvrzení v žalobě měl za účelová a nedoložená. Podle žalovaného č. 1 "zájmová sdružení nazvaná „rozhodčí soudy“ ve vydaných rozhodnutích zákony nerespektují nebo si upravují jejich výklad pro vlastní potřebu (viz. http://www.soud.cz/pravety/praveta_10.pdf) a nejsou tedy zárukou spravedlivého vedení sporu" a poukázal na střet zájmů, kdy se "jeden z rozhodců a zakládajících členů rozhodčího centra p. ***** stal současně žalobcem". Vzhledem ke skutečnosti, že společnost ***** ke dni podání žalobní odpovědi dne ***** již nebyla vlastníkem domény *****.cz, považoval žalovaný jakékoliv pokračování sporu č. 00015 za bezpředmětné.

Žalovaný č. 1 pak doplnil žalobní odpověď svým podáním ze dne ***** , kde uvedl následující text, který je zde citován doslovně.

POZN. V textu je namísto sporného doménového jména užíváno *****.cz

Žalobce, známá společnost v odvětví on-line aukcí a on-line nakupování, se žalobou domáhal, aby se žalovaný zdržel užívání doménového jména shodného s ochrannou známkou žalobce, aby toto doménové jméno převedl na žalobce a poskytl mu přiměřené zadostiučinění. Dle tvrzení žalobce nezaregistroval žalovaný doménové jméno v dobré víře a věděl anebo musel vědět před registrací doménového jména, že toto obsahuje označení strany žalující. Žalovaný dále neměl žádná práva ani právem chráněné zájmy ve vztahu ke spornému doménovému jménu, ani nezískal od žalobce souhlas k užívání předmětného označení, ani nebyl se žalobcem nijak spojen. Doménové jméno bylo navíc dle žalobce dlouhodobě neaktivní. Dle žalobce si žalovaný zaregistroval doménové jméno se spekulativními cíli, za účelem získání budoucího prospěchu, přičemž jeho úmyslem mělo být poškození žalobce tak, že tento by byl připraven o možnost si doménové jméno shodné se svým chráněným označením zaregistrovat (nekalá soutěž zabraňovací).

Rozhodčí senát k tomu uvedl:

Rozhodčí senát v první řadě uvádí, že při posuzování shodnosti či podobnosti doménového jména s ochrannou známkou strany žalující nepřihlížel k označení domény nejvyšší úrovně „.cz“, která je povinnou součástí všech doménových jmen registrovaných v národní doméně CZ (ccTLD .cz) a nemá tudíž rozlišující způsobilost.

a) Tvrzené porušení práv strany žalující k ochranné známce

Rozhodčí senát dospěl k závěru, že doménové jméno *****.cz je identické s ochrannou známkou strany žalující. Doménové jméno je tvořeno z domény první (cz) a druhé (*****) úrovně a při pomnutí domény první úrovně (cz) tak doménové jméno obsahuje beze zbytku označení „*****“, které je celé (a jako jediný prvek) obsaženo v uvedené ochranné známce. Velikost písmen je přitom nerozhodná, neboť dvě doménová jména stejného znění, kdy jedno by se psalo malými a druhé velkými písmeny, by vedle sebe nemohla existovat (registrace jednoho z nich brání registraci druhého).

Rozhodčí senát se dále zabýval otázkou, zda již prostou registrací doménového jména, aniž by takové doménové jméno bylo aktivní, dochází k jeho užívání a tedy k užívání chráněného označení strany žalující. Registrace doménového jména představuje úkon, při kterém se v databázi vedené správcem příslušné domény nejvyšší úrovně (zde sdružení CZ.NIC, z.s.p.o.) zaznamená existence určité domény („*****“), která následně vytvoří doménové jméno („*****.cz“). Bez ohledu na to, že takto doménové jméno není funkční, znamená jeho registrace, že již nelze zaregistrovat identicky znějící doménové jméno a registrace tak brání dalším registracím. Již samotná skutečnost, že doménové jméno není funkční, pak může představovat pro dotčenou stranu újmu, když o ní může ve veřejnosti hledající prostřednictvím doménového jména informace vzniknout klamná představa, že dotčená strana ukončila činnost nebo není schopna se postarat o funkčnost doménového jména. Rozhodčí senát proto dospěl k závěru, že již samotnou registrací dochází k užití označení, které je v doménovém jméně obsaženo, neboť již touto skutečností (užitím) je zabraňováno jiným osobám, a to i těm, kterým k danému označení svědčí nějaké právo, aby doménové jméno zaregistrovaly.

Odhlédnout nelze ani od skutečnosti, že pro běžného uživatele nemusí být snadné odlišit doménové jméno, které vůbec není „funkční“, tj. doménové jméno, které nemá přiřazeny žádné jmenné servery jako nutnou podmínku pro používání jakýchkoliv služeb spojených s doménovými jmény, a doménové jméno, u kterého není funkční pouze „nejviditelnější“ služba spojená s doménovými jmény, a to www prezentace, zatímco ostatní služby (kupříkladu e-mail) fungovat bez problémů mohou.

Přítom je nerozhodné, že doménové jméno bylo dříve zaregistrováno osobou odlišnou od strany žalované. Strana žalovaná tím, že od původního držitele doménového jména toto doménové jméno získala (stala se jeho držitelem), začala doménové jméno užívat a tímto užíváním začala zasahovat do práv strany žalující, resp. pokračovala v těchto zásazích, ve kterých započal již původní držitel doménového jména.

Z faktu, že si strana žalující doménové jméno *****.cz nezaregistrovala dříve, nelze dovozovat, že se vzdala svých práv na označení. Je výsostným právem každého, aby ponechal doménové jméno, které obsahuje prvek, který je dle jeho názoru chráněn některým z práv, která dotyčnému přísluší (tj. např. právy z ochranných známek, obchodní firmy apod.), nezaregistrované a spokojil se s tím, že doménové jméno nikdo neužívá, přičemž tato nečinnost sama o sobě nemůže znamenat, že jeho práva, pokud jde o taková doménová jména, zanikají. Z tohoto důvodu proto takový subjekt může uplatnit svá práva v případě, že příslušné doménové jméno zaregistruje třetí osoba, o níž se dotčený subjekt domnívá, že k doménovému jménu nemá práva, která by obstála vedle práv dotčeného subjektu.

V rozhodčím řízení nebylo prokázáno, že by straně žalované svědčilo jakékoliv právo, které by bylo starší než ochranná známka strany žalující a které by zakládalo právo strany žalované registrovat doménové jméno uvedené označení obsahující.

Rozhodčí senát tak konstatuje, že strana žalovaná udržováním registrace doménového jména „*****.cz“ zcela nepochybně zasahuje do práv strany žalující k ochranné známce.

b) Tvrzené nekalosoutěžní jednání strany žalované

Účastníkem hospodářské soutěže a tedy osobou, která se může dopustit nekalosoutěžního jednání, jsou fyzické i právnické osoby, které se účastní hospodářské soutěže, i když nejsou podnikateli. Soutěžní vztah je přitom třeba interpretovat s přihlédnutím k pojmu soutěžitel velmi široce, neboť v soutěžním vztahu jsou nejen přímí soutěžitelé, poskytující totožná plnění, ale i všechny ostatní subjekty, včetně nepodnikatelů, které působí v podobných, navazujících nebo navzájem substituovatelných oborech nebo hospodářských činnostech. Jako přímí soutěžitelé vystupují vůči sobě navzájem i ti, kteří působí v oboru výroby či služeb vzájemně zaměnitelných. Soutěžiteli jsou tudíž všichni, mezi nimiž na základě objektivní povahy jejich výrobků nebo služeb, dojde na trhu k hospodářskému střetu. Za soutěžitele tak lze považovat i ty subjekty, mezi nimiž pro nekalost počínání jednoho z nich vlastně nikdy k přímému konkurenčnímu střetu nedojde. V případě doménových jmen tak může být za soutěžitele považována i osoba nepodnikající na stejném trhu, která si zaregistrovala doménové jméno, a která tak vstoupila do hospodářské soutěže se subjektem, který disponuje právy k označení, které je obsaženo v předmětném doménovém jménu.

Rozhodčí senát proto dospěl k závěru, že strana žalovaná a strana žalující se střetávají v hospodářské soutěži, a to v oblasti internetu, na kterém má každá z nich zájem se prezentovat pod označením *****.

Strana žalovaná v hospodářské soutěži užila označení strany žalující (tedy část firmy jiného soutěžitele), resp. označení podniku strany žalující, které je pro stranu žalující příznačné a dle názoru rozhodčího senátu tak toto jednání bylo způsobilé vyvolat nebezpečí záměny nebo klamnou představu o spojení s podnikem, firmou, zvláštním označením nebo výrobky anebo výkony jiného soutěžitele. Strana žalovaná kromě toho porušila Pravidla registrace doménových jmen v doméně .cz, když vzhledem ke shora uvedenému zcela nepochybně nevyvinula veškeré úsilí, které po ní bylo možné spravedlivě požadovat, aby zajistila, že registrované doménové jméno nebude porušovat práva třetích osob k jiným doménovým jménům, ochranným známkám, obchodním firmám, nebo právní předpisy nekalé soutěže. Její jednání tak nemůže být jednáním v dobré víře a rozhodčí senát je považuje za jednání, které je v rozporu s dobrými mravy.

Rozhodčí senát proto dospěl k závěru, že strana žalovaná se dopustila nekalosoutěžního jednání, a to přinejmenším ve formě vyvolání nebezpečí záměny (§ 47 obchodního zákoníku).

c) Požadavek strany žalující za zdržení se užívání doménového jména

Základním nárokem osoby, jejíž práva k ochranné známce byla dotčena, je podle ustanovení § 4 odst. 1 zákona č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví, právo, aby se porušovatel práva zdržel jednání, jímž dochází k porušení nebo ohrožení práva. Týž nárok pak náleží i osobě dotčené nekalosoutěžním jednáním (§ 53 obchodního zákoníku).

Z těchto důvodů proto rozhodčí senát vyhověl žalobě a uložil straně žalované povinnost zdržet se užívání doménového jména „*****.cz“ jak uvedeno ve výroku tohoto nálezu.

d) Požadavek strany žalující na převod doménového jména

Právo domáhat se uložení povinnosti převést doménové jméno na stranu žalující v případě porušení práv k ochranné známce či v případě nekalosoutěžního jednání z právních předpisů výslovně nevyplývá. Nápravná opatření u zásahu do práv k ochranné známce či v případě nekalosoutěžního jednání nicméně zahrnují možnost domáhat se uložení povinnosti zdržet se závadného jednání a povinnosti odstranit následky ohrožení nebo porušení. Má-li přitom být rozhodnutí týkající se porušení takových práv a uložení nápravných opatření vykonatelné, musí obsahovat konkrétní způsob, jak se má rušitel zdržet závadného jednání a jak má

odstranit následky svého jednání. Uložení povinnosti převést doménové jméno na osobu, jejíž práva byla porušena, je pak nikoliv samostatným institutem ochrany práva, ale jedním ze způsobů, jak povinnost zdržovací a odstraňovací stanovit konkrétně.

Z těchto důvodů proto rozhodčí senát vyhověl žalobě a uložil straně žalované povinnost převést doménové jméno „*****.cz“ na stranu žalující jak uvedeno ve výroku tohoto nálezu.

e) Požadavek strany žalující na zaplacení přiměřeného zadostiučinění

Nárok na přiměřené zadostiučinění, tedy satisfakci, zakládá pro majitele ochranné známky ustanovení § 5 zákona č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví, pro případy nekalosoutěžního jednání pak ustanovení § 53 obchodního zákoníku. Přiměřené zadostiučinění, které může být poskytnuto i v penězích, je jedním z nároků osob, jejichž práva byla porušena nebo ohrožena. Právní teorie a praxe jsou zajedno v tom, že nárok na přiměřené zadostiučinění je nárokem, jímž se reparuje újma nemateriální povahy. Tento aspekt vyvěrá již z podstaty tohoto nároku, který se označuje jako zadostiučinění, neboli satisfakce, aby se již v názvu zdůraznila jeho imateriální povaha. Ve formě zadostiučinění není možno brát ohledy na prvky, které mají materiální povahu (např. způsobená škoda, ať již skutečná či ve formě ušlého zisku, nebo bezdůvodné obohacení), poněvadž k materiální reparaci tento právní prostředek ochrany neslouží.

Již ze samotné formulace ustanovení § 5 zákona č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví, jakož i ustanovení § 53 obchodního zákoníku, vyplývá, že oba právní předpisy upřednostňují satisfakci nemateriální, avšak pro zcela specifické a výjimečné případy umožňují zadostiučinění i ve formě peněžní. Zákon tudíž nevyklučuje ani jednu, ani druhou formu zadostiučinění, ale nevyklučuje ani jejich souběh, tj. případné přiznání obou forem zadostiučinění vedle sebe.

Z hlediska výše přiměřeného zadostiučinění v penězích má peněžní satisfakce rovněž povahu sankční, neboť zaplacení zadostiučinění představuje pro rušitele finanční újmu, tedy nejen újmu morální, která má vyrovnat porušenou rovnováhu v postavení rušitele a postižené osoby. Tato sankční stránka nicméně hraje při poskytování zadostiučinění vedlejší, podružnou roli, protože rozhodující je nemateriální stránka satisfakce.

Nárok na přiměřené zadostiučinění je nárokem, který podléhá volné úvaze rozhodců, proto je třeba vycházet z povinností tvrdit a dokazovat, jež stíhají osobu, která se přiznání nároku na přiměřené zadostiučinění domáhá, a která je tak povinna způsobem určitým a srozumitelným vylíčit a prokázat rozhodné skutečnosti, jimiž byla vedena k uplatnění nároku na přiměřené zadostiučinění v požadované peněžité formě.

Na základě shora uvedených premis došel rozhodčí senát k následujícím závěrům týkajícím se přiměřeného zadostiučinění:

1. Nárok na poskytnutí přiměřeného zadostiučinění je nárokem, který lze jistě uplatnit a přiznat i v řízení týkajícím se sporu o doménové jméno, jestliže jsou splněny podmínky stanovené právními předpisy pro vznik tohoto nároku.

2. Přiměřené zadostiučinění musí sloužit k nápravě nemajetkové (imateriální) újmy, která byla způsobena porušením práv či právem chráněných zájmů strany žalující, a nemůže sloužit, a to ani zastřeně, k nápravě jiné újmy, zejména skutečné škody, ušlého zisku či bezdůvodného obohacení, neboť nelze obcházet povinnost tvrdit a dokázat výši majetkové újmy (např. výši způsobené škody či ušlého zisku) a skrytě požadovat její náhradu cestou přiznání přiměřeného zadostiučinění v penězích.

3. Přiměřené zadostiučinění se poskytuje primárně v nepeněžní formě, vyloučeno však není ani přiměřené zadostiučinění v penězích. Rozhodčí senát je přitom přesvědčen, že zejména v případech, kdy k porušení práv či právem chráněných zájmů žalobce dochází neoprávněným užíváním (registrací) doménového jména, je velmi obtížné dosáhnout toho, aby nepeněžním přiměřeným zadostiučiněním bylo dosaženo nápravy nemajetkové újmy žalobce. Z tohoto důvodu je proto požadavek na poskytnutí přiměřeného zadostiučinění v penězích třeba považovat za zcela legitimní.

4. Fakt, že přiznání nároku na přiměřené zadostiučinění závisí na uvážení rozhodců, neznamená, že žalobce nemusí vymezit okolnosti, které budou podkladem pro odpovídající úvahu rozhodců. Žalobce je tak zejména povinen tvrdit, proč právě forma peněžité satisfakce je v konkrétním případě na místě, a proč, pakliže nárok na peněžitou formu zadostiučinění bude prokázán, je přiměřenou právě požadovaná částka. Ze skutečnosti, že nárok na zadostiučinění podléhá volné úvaze rozhodců, nelze bez dalšího dovodit, že rozhodci nepotřebují kritéria, která by pro přiměřenost takového nároku posuzovali. Volná úvaha rozhodců neznamená libovůli rozhodců, kteří by bez dalšího, aniž by posuzovali v daném případě konkrétně zjištěné a také prokázané skutečnosti a okolnosti, určili, kdy požadovaná forma satisfakce je či není na místě a tudíž je či není přiměřenou. Pro svoji úvahu musí mít rozhodci k dispozici dostatek tvrzených a prokázaných skutečností, vymezujících určité hranice, z nichž rozhodci při svých úvahách vychází.

5. Sankční charakter přiměřeného zadostiučinění může vyplývat ze samotné jeho podstaty, nemůže se však jednat o hlavní či dokonce jediný důvod jeho přiznání. Přiměřené zadostiučinění musí primárně sloužit k nápravě způsobené újmy a teprve sekundárně (imanentně) k potrestání rušitele práv či právem chráněných zájmů.

Následně se rozhodčí senát zabýval otázkou, zda lze přiznat straně žalující nárok na přiměřené zadostiučinění v penězích, jak jej uplatnila v tomto řízení.

Protože rozhodčí senát, jak shora uvedeno, dospěl k závěru, že strana žalovaná porušila práva strany žalující k ochranné známce a dopustila se vůči straně žalující i nekalosoutěžního jednání, bylo by možné straně žalující přiměřené zadostiučinění v penězích přiznat. Zároveň je ovšem třeba konstatovat, že strana žalující neuvedla žádné argumenty, proč právě forma peněžité satisfakce je v daném případě na místě, eventuelně proč by nepostačovala satisfakce prostá (nepeněžní). Z tvrzení strany žalující lze naopak dovodit, že strana žalující utrpěla újmu v důsledku snížení tvrzené vysoké hodnoty označení „*****“ či v důsledku omezení možnosti podnikat pod doménovým jménem „*****.cz“. Tato újma je však újmou materiální, představuje skutečnou škodu či ušlý zisk strany žalující a nemůže být kompenzována peněžní satisfakcí. Strana žalující dále neuvedla jediný argument, tím méně pak důkaz, pokud jde o požadovanou výši přiměřeného zadostiučinění. Rozhodčí senát sice souhlasí, že jednání strany žalované je jednáním neakceptovatelným a že by přiměřené zadostiučinění mohlo mít na stranu žalovanou odrazující účinek, při absenci dostačujících tvrzení strany žalující však nemohl rozhodnout jinak, než tak, že návrh na přiznání přiměřeného zadostiučinění zamítl, když sankční funkce přiměřeného zadostiučinění, jak shora uvedeno, k jeho přiznání sama o sobě nepostačuje.

Projednání a zjištění

Žalovaný číslo 1 především namítl nedostatek pravomoci (příslušnosti) Rozhodčího soudu, o které bylo rozhodnuto usnesením předsednictva Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky ze dne ***** a na které Rozhodčí soud na tomto místě odkazuje. Předsednictvo Rozhodčího soudu došlo

k závěru, že pravomoc (příslušnost) Rozhodčího soudu je dána, protože žalobce akceptoval nabídku žalovaného číslo 1 s tím, že podal dne ***** u Rozhodčího soudu proti žalovanému číslo 1 žalobu, týkající se předmětného doménového jména. Žalovaný číslo 1 akceptoval Pravidla registrace doménových jmen v ccTLD.cz i Pravidla alternativního řešení sporů a učinil tak veřejnou nabídku uzavření rozhodčí smlouvy blíže neomezenému okruhu osob. Podáním žaloby žalobcem byla rozhodčí smlouva mezi žalovaným číslo 1 a žalobcem tudíž uzavřena. Vzhledem k tomu, že žalovaný číslo 2 námitku nedostatku pravomoci (příslušnosti) tohoto Rozhodčího soudu nevznášel, platí, že podáním žaloby proti žalovanému číslo 2, které Rozhodčí soud připustil, byla rovněž dozorčí smlouva uzavřena.

Pokud žalovaná strana poukázala na střet zájmů, že "jeden z rozhodců a zakládajících členů rozhodčího centra p. ***** se stal současně žalobcem", zřejmě přehlédla, že žalobcem je společnost *****, která si zvolila oprávněného zástupce dle své svobodné volby. Pokud žalobce neshledal v tomto směru střet zájmů, tato námitka strany žalované nemá žádný právní význam. Proto Rozhodčí soud k této námitce nijak nepřihlédl.

V řízení bylo prokázáno, že sporné doménové jméno "*****.cz" je shodné s ochrannými známkami žalobce a s celosvětově známou značkou *****. V řízení bylo prokázáno, že žalovaný číslo 1 pokračuje nadále v držení sporné domény, ačkoliv neprokázal, že by nějaká práva anebo oprávněné právem chráněné zájmy ve vztahu ke spornému doménovému jménu "*****.cz" měl. Žalovaný číslo 1 ani žalovaný číslo 2 neprokázali, že by firemní označení společnosti *****, natož ***** požívala ochrany na základě ochranných známek. Z tohoto důvodu nezbylo než přisvědčit žalobci, že žalovaný číslo 1 zaregistroval spornou doménu čistě spekulativně, zřejmě za účelem získání budoucího prospěchu, když současně poškodil žalobce tím, že mu zabránil tuto doménu pod označením "*****.cz" v České republice registrovat. Ve smyslu § 8 odst. 3 zákona o ochranných známkách ve spojení s čl. 9 odst. 3 nařízení Rady ES číslo 94/40 platí, že bez souhlasu nikdo nesmí ochrannou známku užívat v obchodním styku, pokud je takové označení chráněno jako ochranná známka, bez souhlasu majitele ochranné známky. Žalovaný číslo 1 neprokázal, že by souhlas majitele ochranné známky obdržel. Protože majitel ochranné známky, kterým je žalobce, nemůže známku v obchodním styku užívat, když sporná doména *****.cz je národní doménou, určenou pro uživatele internetu v České republice, žalovaný číslo 1 zcela zřejmě porušuje známková práva žalobce.

V této souvislosti nelze pominout, že žalovaný číslo 1 pod doménovým jménem *****.cz provozuje stránky, které odkazují na jiné domény *****.cz, *****.cz a *****.cz, které s ochrannou známkou ***** vůbec nic společného nemají. Žalovaný tak omezuje výlučná práva žalobce na užívání jeho ochranné známky, zejména pokud jde o soutěžní, identifikační funkci této ochranné známky, čímž zasahuje do práv vyplývajících z dané ochranné známky. Žalobce prokázal výpisem z obchodního rejstříku, také výpisy ochranných známek, zejména ***** pod č. ***** od ***** , obnovené pod č. ***** dne ***** , že je vlastníkem fantazijní ochranné známky třídy 23, 24 a 25. mezinárodního třídění výrobků a služeb, zejména tak v odvětví oděvů a oděvních doplňků.

Žalobce osvědčil, že žalovaný je společností s ručením omezeným a zabývá se provozováním internetových obchodů a že je od ***** držitelem domény „*****.cz“, registrované u správce národní domény CZ, zájmového sdružení CZ.NIC z.s.p.o., pod jménem jednatele žalovaného panem ***** . Žalobce prokázal, že dne ***** byla sporná doména převedena na společnost *****, jejímž jednatelem a společníkem je pan ***** . Bylo prokázáno, že ***** převod domény na žalobce vždy podmiňoval velmi vysokou cenou nebo převod odmítal.

I když žalovaný číslo 1 převedl doménové jméno na žalovaného číslo 2, neprokázal, že by žalovaný číslo 2 nějaká práva k označení ***** požíval. Protože žaloba směřovala proti žalovanému číslo 1, Rozhodčí soud po převodu doménového jména povolil změnu žaloby. Poté, kdy žalovaný číslo 2 převedl rovněž v průběhu tohoto řízení doménové jméno „*****.cz“ zpět na prvního žalovaného, byla se souhlasem Rozhodčího soudu přiměřeně podle § 107a odst. 1 o.s.ř. ve spojení s § 14 Řádu změna petitu připuštěna, takže žaloba směřovala opět proti žalovanému číslo 1. Protože se žalovaný číslo 2 podrobil pravomoci Rozhodčího soudu bez dalšího a protože je nebezpečí opětovného převodu doménového jména na žalovaného číslo 2, Rozhodčí soud považoval žalobu, vedenou proti oběma žalovaným za zcela legální.

Nezbylo tak než přisvědčit i tvrzení žalující strany, že žalobce je známou společností v daném odvětví, když doménové jméno *****.cz je identické s ochrannou známkou žalobce. Doménové jméno je tvořeno z domény první (cz) a druhé (*****) úrovně a při pominutí domény první úrovně (cz) tak doménové jméno obsahuje beze zbytku označení „*****“, které je celé (a jako jediný prvek) obsaženo v uvedené ochranné známce. Velikost písmen je přitom nerozhodná, neboť dvě doménová jména stejného znění, kdy jedno by se psalo malými a druhé velkými písmeny, by vedle sebe nemohla existovat (registrace jednoho z nich brání registraci druhého). Toto platí o označení žalovaného číslo 1 jako ***** Platí tak otázka, zda již prostou registrací doménového jména, aniž by takové doménové jméno bylo aktivní, dochází k jeho užívání a tedy k užívání chráněného označení strany žalobce. Registrace doménového jména představuje úkon, při kterém se v databázi vedené správcem příslušné domény nejvyšší úrovně (zde sdružení CZ.NIC, z.s.p.o.) zaznamená existence určité domény ("*****"), která následně vytvoří doménové jméno ("*****.cz"). Bez ohledu na to, že takto doménové jméno není funkční, znamená jeho registrace, že již nelze zaregistrovat identicky znějící doménové jméno a registrace tak brání dalším registracím. Již samotná skutečnost, že doménové jméno není funkční, pak může představovat pro dotčenou stranu újmu, když o ní může ve veřejnosti hledající prostřednictvím doménového jména informace vzniknout klamná představa, že dotčená strana ukončila činnost nebo není schopna se postarat o funkčnost doménového jména. Rozhodčí soud proto musel dospět k závěru, že již samotnou registrací dochází k užití označení, které je v doménovém jméně obsaženo, neboť již touto skutečností (užitím) je zabraňováno jiným osobám, a to i těm, kterým k danému označení svědčí nějaké právo, aby doménové jméno zaregistrovaly.

Rozhodčí soud musel přisvědčit i tvrzení žalující strany, jak shora uvedeno, že v řízení nebylo prokázáno, že by straně žalované svědčilo jakékoliv právo, které by bylo starší než ochranná známka strany žalující a které by zakládalo právo strany žalované registrovat doménové jméno uvedené označení obsahující. Rozhodčí soud tak dospěl k závěru, že strana žalovaná udržováním registrace doménového jména „*****.cz“ zcela nepochybně zasahuje do práv strany žalující k ochranné známce.

Dále bylo nutné přisvědčit straně žalující, že se strana žalovaná dopustila nekalosoutěžního jednání. Účastníkem hospodářské soutěže a tedy osobou, která se může dopustit nekalosoutěžního jednání, jsou fyzické i právnické osoby, které se účastní hospodářské soutěže, i když nejsou podnikateli. Soutěžní vztah je přitom třeba interpretovat s přihlédnutím k pojmu soutěžitel velmi široce, neboť v soutěžním vztahu jsou nejen přímí soutěžitelé, poskytující totožná plnění, ale i všechny ostatní subjekty, včetně nepodnikatelů, které působí v podobných, navazujících nebo navzájem substituovatelných oborech nebo hospodářských činnostech. Jako přímí soutěžitelé vystupují vůči sobě navzájem i ti, kteří působí v oboru výroby či služeb vzájemně zaměnitelných. Soutěžiteli jsou tudíž všichni, mezi nimiž na základě objektivní povahy jejich výrobků nebo služeb, dojde na trhu k hospodářskému střetu. Za soutěžitele tak lze považovat i ty subjekty, mezi nimiž pro nekalost počínání jednoho

z nich vlastně nikdy k přímému konkurenčnímu střetu nedojde. V případě doménových jmen tak může být za soutěžitele považována i osoba nepodnikající na stejném trhu, která si zaregistrovala doménové jméno, a která tak vstoupila do hospodářské soutěže se subjektem, který disponuje právy k označení, které je obsaženo v předmětném doménovém jménu.

Rozhodčí soud tak dospěl k závěru, že se strana žalovaná a žalobce střetávají v hospodářské soutěži, a to v oblasti internetu, na kterém má každá z nich zájem se prezentovat pod označením *****. Žalovaný číslo 1 v hospodářské soutěži užil označení žalobce (tedy firmu jiného soutěžitele), resp. označení podniku strany žalující, které je pro stranu žalující příznačné a proto toto jednání bylo způsobilé vyvolat nebezpečí záměny nebo klamnou představu o spojení s podnikem, firmou, zvláštním označením nebo výrobky anebo výkony jiného soutěžitele. Strana žalovaná kromě toho porušila Pravidla registrace doménových jmen v doméně .cz, když vzhledem ke shora uvedenému zcela nepochybně nevyvinula veškeré úsilí, které po ní bylo možné spravedlivě požadovat, aby zajistila, že registrované doménové jméno nebude porušovat práva třetích osob k jiným doménovým jménům, ochranným známkám, obchodním firmám, nebo právní předpisy nekalé soutěže. Její jednání tak nemůže být jednáním v dobré víře a Rozhodčí soud tak dospěl k závěru, že jde o jednání, které je v rozporu s dobrými mravy. Žalovaný číslo 1 se tak dopustil i nekalosoutěžního jednání ve formě vyvolání nebezpečí záměny (§ 47 obchodního zákoníku).

Protože je základním nárokem osoby, jejíž práva k ochranné známce byla dotčena, ve smyslu ustanovení § 4 odst. 1 zákona č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví, právo, aby se porušovatel práva zdržel jednání, jímž dochází k porušení nebo ohrožení práva, žalobci takový nárok jako osobě dotčené nekalosoutěžním jednáním (§ 53 obchodního zákoníku) vznikl. Proto Rozhodčí soud uložil žalovanému číslo 1 povinnost zdržet se užívání doménového jména „*****.cz“ jak uvedeno ve výroku tohoto nálezu.

Rozhodčí soud přisvědčil i tvrzení strany žalující, že právo domáhat se uložení povinnosti převést doménové jméno na žalobce v případě porušení práv k ochranné známce anebo v případě nekalosoutěžního jednání z právních předpisů výslovně nevyplývá. Nápravná opatření u zásahu do práv k ochranné známce či v případě nekalosoutěžního jednání nicméně zahrnují možnost domáhat se uložení povinnosti zdržet se závadného jednání a povinnosti odstranit následky ohrožení nebo porušení. Má-li přitom být rozhodnutí týkající se porušení takových práv a uložení nápravných opatření vykonatelné, musí obsahovat konkrétní způsob, jak se má rušitel zdržet závadného jednání a jak má odstranit následky svého jednání. Uložení povinnosti převést doménové jméno na osobu, jejíž práva byla porušena, je pak nikoliv samostatným institutem ochrany práva, ale jedním ze způsobů, jak povinnost zdržovací a odstraňovací stanovit konkrétně.

Z těchto důvodů proto Rozhodčí soud vyhověl žalobě a uložil straně žalované povinnost převést doménové jméno „*****.cz“ na žalobce jak uvedeno ve výroku tohoto nálezu.

S ohledem na usnesení předsednictva Rozhodčího soudu ze dne *****, kterým byla námitka nedostatku pravomoci (příslušnosti) Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky vznesená žalovaným číslo 1 zamítnuta nese poplatek za námitku nedostatku pravomoci (příslušnosti) ve výši 17.000,- Kč žalovaný č. 1. Jediný rozhodce je rozhodnutím předsednictva Rozhodčího soudu vázán.

Rozhodčí nález

1. Žalovaný číslo 1 a žalovaný číslo 2 je povinen zdržet se užívání doménového jména *****.cz,

2. Žalovaný číslo 1 je povinen převést doménové jméno *****.cz na žalobce tak, že žalobce bude zapsán jako nový držitel tohoto nového jména u doménového jména v centrálním registru doménových jmen vedeném CZ.NIC z.s.p.o. do 3 dnů od právní moci tohoto nálezu,
3. Žalovaný číslo 1 je povinen uhradit žalobci náklady rozhodčího řízení ve výši 34.000 Kč do 15 dnů od právní moci tohoto nálezu.
4. Žalovaný číslo 1 je povinen zaplatit Rozhodčímu soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky náklady za vznesenou námitku nedostatku pravomoci (příslušnosti) Rozhodčího soudu ve výši 17.000 Kč do 15 dnů od právní moci tohoto nálezu.

Rozhodci

JUDr. Vojtěch Trapl

V Praze dne *****

Příloha 1

Sporné doménové jméno "*****.cz" je shodné s ochrannými známkami žalobce a s celosvětově známou značkou *****. Žalovaný číslo 1 držel sporné doménové jméno, ačkoliv neprokázal, že by nějaká práva anebo oprávněné právem chráněné zájmy ve vztahu ke spornému doménovému jménu "*****.cz" měl. Společnosti ***** a ***** nepožívaly ochrany na základě ochranných známek. Žalovaný zaregistroval spornou doménu čistě spekulativně, zřejmě za účelem získání budoucího prospěchu, když současně poškodil žalobce tím, že mu zabránil tuto doménu pod označením "*****.cz" v České republice registrovat. Ve smyslu § 8 odst. 3 zákona o ochranných známkách ve spojení s čl. 9 odst. 3 nařízení Rady ES číslo 94/40 platí, že bez souhlasu nikdo nesmí ochrannou známku užívat v obchodním styku, pokud je takové označení chráněno jako ochranná známka, bez souhlasu majitele ochranné známky. Žalovaný číslo 1 neprokázal, že by souhlas majitele ochranné známky obdržel. Protože majitel ochranné známky, kterým je žalobce, nemůže známku v obchodním styku užívat, když sporná doména *****.cz je národní doménou, určenou pro uživatele internetu v České republice, žalovaný číslo 1 zcela zřejmě porušuje známková práva žalobce. Žalovaný číslo 1 pod doménovým jménem *****.cu provozuje stránky, které odkazují na jiné domény *****.cz, *****.cz a *****.cz, které s ochrannou známkou ***** vůbec nic společného nemají. Bez ohledu na to, že doménové jméno není funkční, znamená jeho registrace, že již nelze zaregistrovat identicky znějící doménové jméno a registrace tak brání dalším registracím. Strana žalovaná udržováním registrace doménového jména „*****.cz“ zcela nepochybně zasahuje do práv strany žalující k ochranné známce. V případě doménových jmen může být za soutěžitele považována i osoba nepodnikající na stejném trhu, která si zaregistrovala doménové jméno, a která tak vstoupila do hospodářské soutěže se subjektem, který disponuje právy k označení, které je obsaženo v předmětném doménovém jménu. Strana žalovaná kromě toho porušila Pravidla registrace doménových jmen v doméně .cz, když zcela nepochybně nevyvinula veškeré úsilí, které po ní bylo možné spravedlivě požadovat, aby zajistila, že registrované doménové jméno nebude porušovat práva třetích osob k jiným doménovým jménům,

ochranným známkám, obchodním firmám, nebo právní předpisy nekalé soutěže. Její jednání tak nemůže být jednáním v dobré víře a jde tak o jednání, které je v rozporu s dobrými mravy.

JUDr. Vojtěch Trapl
rozhodce

RNDr. Zdeněk Somr
předseda Rozhodčího soudu
při Hospodářské komoře České republiky
a Agrární komoře České republiky

JUDr. Marie Moravcová
tajemnice Rozhodčího soudu
při Hospodářské komoře České republiky
a Agrární komoře České republiky